

MŮJ MILÝ DENÍČKU™

*Naprosto šílený
prázdniny!*

Jim Benton

FRAGMENT

Můj milý deníčku

Naprosto šílený prázdniny!

také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz

Jim Benton
Můj milý deníčku – Naprosto šílený prázdniny! –
e-kniha

Copyright © Fragment, 2014

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

Příběhy z Mackerelské základní školy
od Jima Bentona

MŮJ MILÝ DENÍČKU™

*Naprosto šílený
prázdniny!*

Jamie Kellyová

DEAR DUMB DIARY™ – THE WORST THINGS IN LIFE ARE ALSO FREE
Copyright © 2010 by Jim Benton

Pro Janet, Patricku a Kristin

Můj velký dík patří Kristen LeClercové
a týmu nakladatelství Scholastic:
Steveu Scottovi.
Elizabeth Krychové,
Susan Jeffersové,
Anně Bloomové
a Shannon Penneyové.

TENHLE DENÍK JE MAJETKEM

Jamie Kellyové

OBLÍBENÉ PRÁZDNINY:

Letní

OBLÍBENÉ MÍSTO, KDE
STRÁVIT PRÁZDNINY:

Zábavní parky,
ale ne ty
s klauny

OBLÍBENÝ
DRUH PENĚŽ:

Peníze?
Co jsou peníze??

NEČTI MŮJ DENÍK,
NEBO PŘÍSAHÁM,
ŽE JESTLI NĚKDY
NAJDU DŽINA, POPROSÍM
HO, ABY NECHAL VŠECHNY
TVOJE PENÍZE ZMIZET!

A jestli žádné peníze nemáš,
nejdřív ho poprosím,
aby ti dal
MILIARDU DOLARŮ

A PAK TI JE VZAL!!

Drahý čtenáři mého milého deníčku,

opravdu si myslíš, že je normální vzít prostě něčí deník a přechíst si ho absolutně zadarmo?

No, není. V tomhle světě se za všechno platí, zlato, a jestli si chceš přechíst tenhle deník, bude tě to něco stát. Podívej se na náš praktický ceník:

KOLIK STOJÍ ČETBA JAMIINA DENÍKU:

Lidé: Pět milionů dolarů.

Rodiče: Čtyři miliony dolarů (každý).

Isabella: Jeden milion dolarů (nepadělaných, a bez urážky, Isabello, ale budu potřebovat, aby je někdo v bance nejdřív spočítal).

Blond'até osoby: Jednu ruku a jednu nohu.
Plus pět milionů dolarů. Plus dalších pět
milionů dolarů.

Děkujeme, že u nás dnes nakupujete!

Níže podepsaná

Jamie Kellyová

P. S. Uvedené ceny jsou za **JEDNO SLOVO**.

P. P. S. Kromě tebe, Angelino. Pro tebe
je cena za **JEDNO PÍSMENO**.

Neděle 01

Milý deníčku,

učitelé si občas myslí, že je fajn učit děti,
ale pletou se. Jako třeba nedávno při biologii,
kdy jsme dostali za úkol nastudovat jednu nemoc.
Paní Palmerová napsala jednotlivé nemoci
na proužky papíru a my si je losovali z krabice.

Angelina si samozřejmě nespravedlivě vytáhla **DÝMĚJOVÝ MOR**, což je nejpoučárnější nemoc na **SVĚTĚ**. Já si vylosovala **SPÁLENINY OD SLUNCE** a okamžitě jsem si postěžovala, že to není doopravdická nemoc. Požádala jsem místo toho o **OPRUZENINY**, protože to je trošičku roztomilejší nemoc, ale paní Palmerová mi je odmítla dát s tím, že si budu prostě muset vytáhnout další lísteček. Bála jsem se, že třeba vylovím **TLUSTOU ZADNICI** nebo něco takového, ačkoli – když o tom teď přemýšlím – si nejsem jistá, že tlustá zadnicovatosť je choroba. Každopádně jsem se rozhodla mlčet a smířit se se spáleninami od slunce.

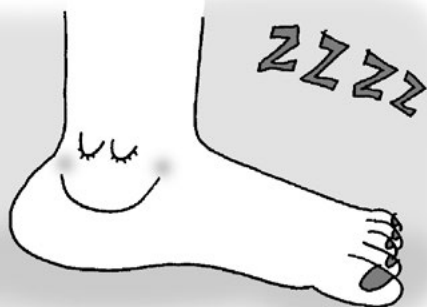
Angelina se nabídla, že mi dá svůj mor, ale já o ničí dobročinnost nestojím, víš?

OPRAVDOVÝ problém byl v tom, že Isabella si vybrala chorobu zvanou **neurapraxie**, která není tak známá jako dýmějový mor, ale věř mi – mělo ji mnohem víc lidí. Neurapraxie je odborný termín pro to brnění, když ti ruka nebo noha dřevění. Nemá děsivé, krvavé příznaky, na něž se Isabella tolik těšila (nedokážu si je všechny vybavit, protože Isabella se smála jako šílená, když mi je jmenovala), ale vypadala spokojeně, protože neléčená neuropraxie se může změnit v onemocnění, které by se jí mohlo líbit.

A tak jsme všichni zkoumali svoje choroby a nakonec přišla doba, kdy se někteří z nás měli postavit před třídu a nudit ostatní svými referáty. Ten den, kdy měla přednést svůj referát Isabella, jsme měli suplování. Víím, že učitelé si myslí, že je v pořádku někdy chybět, ale v tom se taky **pletou**.

Jú. Koukni,
jak je moje noha
krásná, když spí
jako dřevo.

Isabella se postavila před tabuli a začala pomalu, pečlivě popisovat neurapraxii a to, že když stojíš a pohybuješ končetinou, připadá ti, že se onemocnění vyléčí. Jenže potom začala mluvit o nejružnějších dalších nechutných věcech, které tě můžou potkat, když neurapraxie trvá moc dlouho a ty ses nedokázal příznaků zbavit nebo když postihne mozek, třeba kvůli těsnému klobouku nebo polštáři, co byl moc měkký nebo moc teplý nebo prostě ne dost měkký. A věř mi: pokud jde o nechutnosti, Isabella má neuvěřitelnou výmluvnost. Dokáže protáhnout slovo „hnis“ na tři slabiky.

Asi po pěti minutách referátu, když už se všem chtělo zvracet, vytáhla zkumavku, kterou vzala v laboratoři, kde pracuje její táta. Prohlásila, že objevili **nakažlivou** formu neurapraxie a to, co má v ruce, je **OPRAVDOVÁ ZKUMAVKA** s jejím vzorkem.

Zastupující učitelka si myslela, že si Isabella dělá legraci, ale ten vtip jí nepřipadal ani trochu vtipný. Nařídila Isabelle, aby si schovala zkumavku zpátky do batohu. Učitelé si taky myslí, že je v pořádku předpokládat, že Isabella vždycky jen žertuje, a v tomhle se taky **pletou**. Ona vždycky nežertuje.

Když Isabella zámířila k batohu, nešťastnou náhodou upustila zkumavku na zem a rozbila ji. Ještě nikdy jsem neviděla Isabellu tak ochromenou hrůzou. Během pár vteřin sebou začala cukat a z pusy jí kapala pěna.

Když se zhroutila na zem, Paul Pagor hystericky **zaječel**, vyběhl na chodbu a hulákal: „VYKLIÐTE ŠKOLU! VYKLIÐTE ŠKOLU!“

V tu chvíli vypukla ve třídě panika a všichni se hnali ke dveřím, protože, na rovinu, nikdo netuší, čeho je Isabella doopravdy schopná. Když ostatní učitelé uslyšeli Pagorův pronikavý ženský jekot, usoudili, že vychází z úst ženy (učitelky), a udělali jedinou možnou věc – evakuovali děti ze školy. Museli to udělat, protože jejich plat podle mě závisí na tom, kolik dětí zůstane na konci každého školního roku naživu.

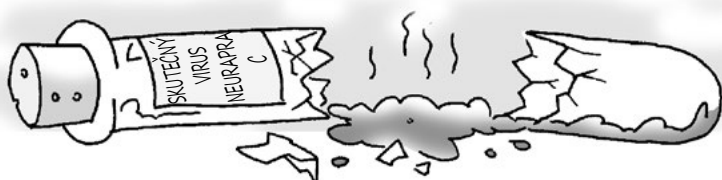
My s Angelinou věděly, že Isabellin táta nepracuje v laboratoři, a už jsme několikrát viděly, jak Isabelle kape pění z pusy. A tak když asi za tři čtvrtě hodiny dorazili záchranáři a policisté, našli mě, Angelinu a Isabellu, jak ve třídě hrajeme v klidu karty.

To už si Isabella utřela pěnu z brady, ale oni jí stejně nevěřili, když se je snažila přesvědčit, že Isabella jsem já. Umí sice skvěle lhát, ale policie ji moc dobře zná.

Potom vysvětlila, co se stalo. Řekla policistům, že paní Palmerová nám dala úkol týkající se nemoci. Měli jsme mít vizuální pomůcky a s jejich pomocí **názorně předvést**, jak se nemoc projevuje. Isabella tvrdila, že se to snažila paní Palmerové rozmluvit, protože tušila, že prezentace dopadne přesně takhle – Isabella má prostě fantastický dar přesvědčit lidi o takových věcech, jako jsou nemoci. Řekla jim, že naše zastupující učitelka si tvrdohlavě vedla svou a trvala na tom, abychom chorobu názorně předvedli, a navíc měla spoustu podezřelých řečí, které Isabelle připadaly velice neuctivé vůči policii.

Zatímco Isabella mluvila, my s Angelinou jsme souhlasně přikyvovaly. Nesouhlasně při té části o neúctě vůči policii nebo že se to snažila učitelce rozmluvit. Také při té části o vizuálních pomůckách nebo názorné ukázce jsme přikyvovaly nesouhlasně. Souhlasně jsme přikyvovaly, že paní Palmerová, učitelka biologie, nám zadala úkol.

Do té doby učitelé samozřejmě preventivně evakuovali školu a poslali všechny žáky domů. Bylo by to skvělé až na jednu věc: když škola přijde během roku o hodně vyučovacích dní, třeba kvůli počasí, výpadkům elektrického proudu nebo epidemiím falešné neurapraxie C, musí se výuka nahradit na konci roku. Kvůli Isabelle nás čekal jeden den navíc. Takže i když měl být **posledním školním dnem** pátek, musíme tam jít ještě zítra.

(Mimochodem, tohle je super. Minulý týden jsem viděla naši zastupující učitelku. Živí se teď sekáním trávníků. A vypadá mnohem šťastnější, než když byla zastupující učitelkou a utíkala ven ze školy.)

Na co pravděpodobně myslí.

Pondělí 02

Milý deníčku,

konečně je **poslední školní den!** Vždycky mi připadá, že nikdo na světě nemůže být šťastnější než v tuhle chvíli já, ale pak vidím úsměvy na tvářích učitelů, o nichž jsem si myslela, že úsměvové svaly vůbec nemají.

Dřív jsem se divila, proč jsou učitelé jediní dospělí, kteří mají tři měsíce prázdniny, ale teď vím, že jsou to jediní dospělí, kteří si je zaslouží. Ale pravděpodobně si neužívají jako ostatní – neválejí se třeba na pláži. Podle mě tráví celé tři měsíce v blázinci, aby se připravili na další školní rok. Proto nikdy nepotkáš v zábavních parcích, na pláži a tak učitele, kteří vypadají jako učitelé. Jsou někde zavření a absolvují speciální lékařské vyšetření s tužkami číslo dvě.

Dneska jsme měli malou oslavu na ukončení školního roku. Šlo o jednu z těch zdravých oslav, takže nám naservírovali krásné a chutné ovoce a zeleninu, které jsme odmítli jíst.

Taky jsme si museli vyklidit šatní skříňky. Netuším, kolik věcí se má do skříňky přesně vejít, ale jedno vím jistě – vejde se jich do ní **ještě mnohem víc**.

Měla jsem tam oblečení, které už vyšlo z módy, lahvičku třpytek Platinová voda – proboha, tuhle barvu už nikdo na mé umělecké úrovni nepoužívá – a potom jsem objevila kedlubnu. Hned jsem si vzpomněla, kde se tam vzala.

